

alle ordinaire Tingdage, men, endog affect fra, at en saadan stadig Forsendelse af Protokollerne neppe vilde være hensigtsmæssig for deres Bevarelse, saa vilde det tilsigtede Siemed kun ufuldstændig opnaaes paa denne Maade, idet Begjæringer om Udskrifter dog maatte sendes til Kontoret, og Udskrifterne expederes og affendes derfra. Naar derhos Tinglæsningen skulde foregaae ved et andet Tingsted end Hovedtingstedet, saa maatte enten de Dokumenter, som indleveres til Tinglæsning eller Udslettelse, indsendes til Kontoret, og i saa Fald vilde det slet ikke være af nogen Interesse for Behoerne, at Tinglæsningen foregik ved et andet Tingsted, eller de maatte indleveres til Læsning eller Udslettelse under selve Tinget, hvoraf Følgen maatte blive, at der slet ikke kunde foregaae nogen Underfølgelse inden Læsningen eller Afslæsningen, og at der saare let vilde indløbe Uordenen med Hensyn til den senere paafølgende Protokollation. Saaledes som Skjode- og Pantevæsenet har uddillet sig i Kongeriget, synes i det Hele Protokollationen og Bøgerens Offentlighed at være det Bæstentlige, og Afgangen til at blive bekendt med Protokollernes Indhold, til at erhverve Udskrifter og Attester af samme maa nødvendigvis være knyttet til det Sted, hvor Protokollerne opbevares, og hvor der haves et Personale til at expedere de indkomne Begjæringer. Naar Tinglæsningerne foregaae paa Hovedtingstedet, vindes ogsaa herved, at de kunne blive hurtigere expederede, idet ordinært Ting her afholdes hver ottende Dag, men ved andre Tingsteder hver fjortende Dag.

Som en Betragtning, der om end ikke af afgjørende Betydning, dog ikke ganske bør oversees, kan ogsaa fremhæves, at en Adskillelse mellem Skjode- og Pantevæsenet i de mindre til en Retskreds hørende Afdelinger, vilde frembyde en Hindring for Omlægning af de til et Tingsted henlagte Dele af Retskredsen, som i mange Tilfælde vilde være hensigtsmæssig. Naar der er

Spørgsmaal om en Omlægning mellem de egentlige Retskredse, vil det imidlertid ikke kunne undgaaes, at der meddeles Udskrifter af Skjode- og Pantebøgerne for de Deles Bedkommende, der overgaae til en anden Retskreds, medens Registerne, forsaavidt de ere indrettede i Overensstemmelse med Fdm. af 28de Marts 1845, sædvanlig ere førte særskilte for enkelte Sogne og saaledes kunne afleveres delvis. De Udskrifter, som medgaae til saadanne Udskrifter, maa ansees for at være i Statens Interesse, da en hensigtsmæssig Ordning af Retskredsen er af Bigtighed for Retspleien, og maa derfor fornemlig afholdes af Kongerigets Finantser.

ad §§ 10 og 11.

Saa vel med Hensyn til de Retskredse, hvor der kun findes eet Tingsted, som for Hovedtingstedets Bedkommende i de Kredse, hvor der findes flere Tingsteder, har Man troet at burde beholde den hidtil gjældende Regel, at den ordinaire Ret sættes hver Uge, medens Man i sidstnævnte Tilfælde for de andre Tingsteders Bedkommende har troet at kunne indskrænke Afholdelsen af den ordinaire Ret til hveranden Uge, navnlig af Hensyn til den Forøgelse af Dommerens Forretninger, som bliver en Følge af Reiser til ofte mere fjerntliggende Tingsteder. Det vil vistnok alligevel oftere blive nødvendigt for Dommeren at reise til de andre Tingsteder, for at foretage Extraretsfager eller private Politifager, eller Behandlingen af Strafferetsfager, men dette vilde ikke kunne undgaaes, om end den ordinaire Ret blev sat hver Uge, medens Dommeren paa den anden Side i saa Tilfælde maatte reise, selv om der var Ridet eller Sittet at foretage paa den bestemte Dag. Extraretsfager, som kræve en større Hurtighed, ville, efter de givne Forskrifter, kunne foretages udenfor de ordinaire Tingdage, og dersom det i enkelte Tilfælde maatte være af Bigtighed for Parterne at faae en Sag, der ikke egner sig til saadan Behandling, hur-